

ZNOVUOBJEVENÉ AGROLESNICTVÍ

Kulturní kontinuita krajiny jako faktor přijetí agrolesnických systémů v Evropě

Autoři

Tereza Červená, Miroslava Hochmalová, Martin Lukáč

REFOREST

Pracoviště

Česká
zemědělská
univerzita
v Praze

Úvod

Agrolesnictví je v Evropě stále častěji podporováno jako způsob hospodaření, který může současně přispět k produkci potravin, ochraně půdy, biodiverzitě i adaptaci na změnu klimatu. Přesto se jeho rozšíření mezi regiony výrazně liší. Důvodem nejsou jen ekonomické a ekologické faktory, ale také to, jak lidé krajinu vnímají a jak nové prvky zapadají do její historické podoby (Torralba et al., 2016; Hernández-Morcillo et al., 2018).

Cíle

Cílem práce je ukázat, že přijetí agrolesnictví závisí také na kulturní kontinuitě krajiny. Studie představuje pojem znovuobjevené agrolesnictví, tedy pohled na agrolesnictví jako na současně navázání na historicky známé krajinné struktury.

Výzkumná otázka

Jak ovlivňuje kulturní kontinuita evropské zemědělské krajiny přijetí agrolesnictví zemědělci?

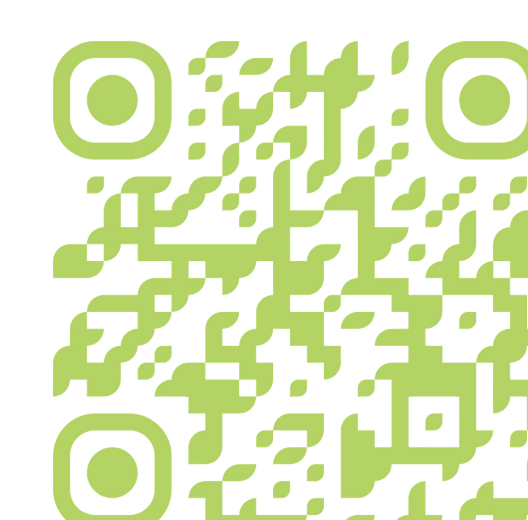
Teoretický rámec

- 01 >> paměť krajiny
historické prvky přetrvávající v krajině
- 02 >> čitelnost krajiny
srozumitelnost uspořádání krajiny
- 03 >> identita místa
vztah lidí ke krajině
- 04 >> kulturní ekosystémové služby – nehmotné hodnoty, jako je estetika, orientace nebo pocit domova (Plieninger et al., 2015).

Zdroje a poděkování

Antrop, M. 2005. Landscape and Urban Planning
Plieninger, T. et al. 2015. Current Opinion in Environmental Sustainability
Rois-Díaz, M. et al. 2018. Agroforestry Systems
Torralba, M. et al. 2016. Agriculture, Ecosystems & Environment
Hernández-Morcillo, M. et al. 2018. Environmental Science & Policy

Více o projektu

Závěr

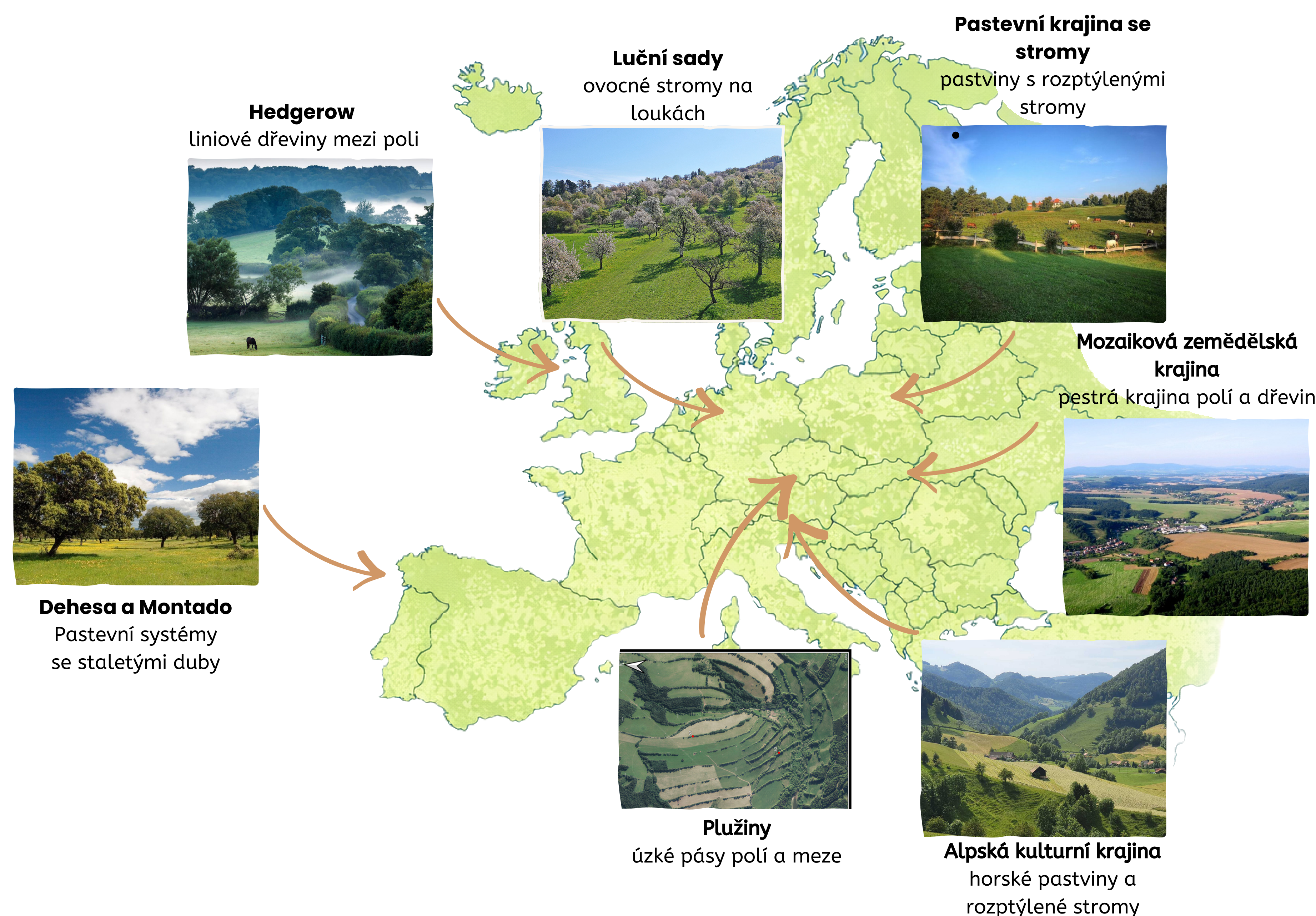
Agrolesnictví není pouze technické opatření, ale také kulturně zakotvený způsob hospodaření. Jeho úspěšné zavádění závisí na tom, zda nové systémy navazují na historickou strukturu krajiny a jsou pro místní aktéry srozumitelné. Kulturní kontinuita krajiny tak může významně podpořit přijetí agrolesnických opatření v Evropě.

Hlavní zjištění

Přijetí agrolesnictví není dáno jen jeho produkčním nebo ekologickým přínosem. Důležité je také to, zda nové opatření odpovídá historické podobě krajiny a místní představě o tom, co do krajiny patří. Stromy a další dřevinné prvky jsou vnímány nejen jako technický prvek, ale i jako součást identity místa, paměti krajiny a odpovědnosti vůči dalším generacím. (Rois-Díaz et al., 2018)

Politické souvislosti

Současná podpora agrolesnictví je zaměřena hlavně na zakládání nových prvků. Menší pozornost je věnována dlouhodobé péči o historické krajinné struktury, jako jsou meze, aleje, sady nebo solitérní stromy. Tím může docházet k oslabování právě těch prvků, které zvyšují kulturní srozumitelnost a přijatelnost agrolesnictví (EU CAP Network, 2023).

**Financováno
Evropskou unií**

Tento projekt byl financován z programu Evropské unie pro výzkum a inovace Horizont Evropa na základě grantové dohody č. 101060635 (REFOREST). Vyjádřené názory a stanoviska jsou však pouze názory autorů a nemusí nutně odrážet názory Evropské unie ani Evropské výkonné agentury pro výzkum (REA). Evropská unie ani poskytovatel grantu za ně nenesou odpovědnost.